

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ

Ο λαδάς ο Ζάζαλος

ΧΡΗΣΤΟΥ ΠΛΑΤΩΝΑ

Από τα Γραμμενοχώρια η καταγωγή του. Το παρτσούνκι του, που του κόλλησε από μικρό παιδί, ήταν Ζάζαλος. Το πραγματικό του όνομα δεν το γνωρίζω. Όσο για το Ζάζαλος υπάρχουν δύο εκδοχές: Η πρώτη ότι το πήρε από το ζαβολιάρης (ζιζάνιο, πειρακτήριο). Η δεύτερη —σύμφωνα με το γιατρό Παπαγγέλη— επειδή μικρός είχε βιολί και το ζαγκάναε όλη μέρα, χωρίς και να μάθει ποτέ του να το παίζει. Από το ζάζα-ζάζα που έκανε συνέχεια τον κόλλησε.

Γερός άνδρας, έξυπνος και καλός νοικοκύρης, η δε δουλειά του αγωγιάτης, κερατζής, λαδάς.

Δασκαλοπαίδι ήμουν όταν περνούσε από το χωριό, πουλώντας λάδι και ελιές. Πολλά χρόνια πέρασαν από τότε. Σήμερα τρώγω την έκτη δεκαετία. Είχε δυο μουλάρια γερά και περιποιημένα. Τα πρόσεχε σαν παιδιά του, γιατί ήταν η ζωή της φιλίας του. Με καινούργια σαμάρια κεντημένα στα σκαρβέλια και με πουλιές χρωματιστές στην πλάτη. Τα καπίστρια φτιαγμένα παραγγελία στο Φρίγκα, τον καλύτερο τεχνίτη που είχε το κατάστημά του στο Κριθαροπάζαρο. Μπροστά στο μέτωπο κεντημένοι χρωματιστοί σταυροί. Κάτω από τα σαμάρια λεπτό μάλλινο σκουτί για προστασία από το κρύο το χειμώνα και τον ιδρώτα το καλοκαίρι. Μεγάλη προσοχή έδινε και στο πετάλωμα των μουλαριών, ώστε να πατούν στέρεα στους δύσβατους δρόμους και στα κατσάβραχα που περνούσε όλες τις εποχές. Το καλό πετάλωμα είναι σαν το καλό παπούτσι στον άνθρωπο.

Μια δυο φορές τη βδομάδα πήγαινε στα λαδοχώρια και Παραμυθιά για ελιές και λάδι. Στο ένα μουλάρι φόρτωνε δυο καλάθες για ελιές, στο άλλο ασκιά από γιδίσιο δέρμα καλοξυρισμένα, καθαρά και καλά κατεργασμένα. Στα μεσοσάμαρα μια παλάντζα να ζυγίζει τις ελιές και δύο δοχεία από χονδρό χαλκό (το ένα να παίρνει οκά, το άλλο μισή). Ίδια μ' αυτά που έχουν σήμερα οι ταβέρνες και τα κρασοπωλεία να τα γεμίζουν απευθείας από το βαρέλι. Τα δοχεία αυτά τα 'χαμε παραγγελία στο χαλκούργιο του Χρ. Ζαφειρόπουλου, που ήταν κοντά στο χάνι του Ματούγγα και το φαρμακείο Στεφάνου στο Γυαλί Καφενέ. Με εντολή του στον τεχνίτη, τα δοχεία «έπρεπε» να γίνουν λίγο λειψά (σκάρτα, μικρά). Έτσι, με τον τρόπο αυτό κάθε φορά θα κέρδιζε μια μικρή ποσότητα λαδιού. Άλλωστε, ποιος θα το πρόσεχε;

Τα δρομολόγια ήταν τότε από το Μεγαλόγγο προς Κούρεντα-Βροσίνα και λαδοχώρια Πλακωτή-Οσδίνια (Πέντε Εκκλησίες τώρα) και τότε μέσω Τύμνας προς Λάκκα Σούλι-Παραμυθιά, περνώντας αναγκαστικά από τη θέση Σκάλα που ήταν ο φόβος και ο τρόμος όλων των περαστικών. Επειδή δεν υπήρχε άλλο πέρασμα, διάβαινε οπωσδήποτε από εκεί. Η Σκάλα της Παραμυθιάς (όπως και η Σκάλα Μεγαλόγγο Χίνκας-Κουρέντων) ήταν λημέρι κλεφτών.

Κάθε Σάββατο στην Παραμυθιά γινόταν παζάρι, όπου διάλεγε καλό πράμα: λάδι, ελιές αλατισμένες σε καλάθες, σουφρωμένες, νοστιμότητες. (Απ' αυτές μου 'βαζε η μακαρίτισσα η γιαγιά μου, όταν

πήγαινα μικρός τα πρόβατα για βοσκήν. Μετρημένες 8 έως 10 στο σακούλι μ' ένα κομμάτι κουλούρα μπομποτίσια και παγούρι με νερό για ...ξεκούμπισμα). Παράλληλα —πολλά τα έξοδα του Ζάζαλου με τα μουλάρια— φρόντιζε στο κάθε δρομολόγιο να έχει διπλό κέρδος, γι' αυτό προμηθευόταν καλό καπνό από το Μπισδούνι, το οποίο πωλούσε σε ανθρώπους της απολύτου εμπιστοσύνης του. Κρυφά, βέβαια, γιατί αν τον έπιανε η αστυνομία με ποσότητα καπνού, χάθηκε, γραμμή εξορία!

Φόβο και τρόμο είχε όταν περνούσε από το σταθμό Χωροφυλακής Κουρέντων και Τύριας. Μάλιστα κάποτε καρτέρι του 'χαναν άνδρες του σταθμού Κουρέντων στη θέση Σκάλα Μεγαλόγγο: Νύχτα, μεσάνυχτα. Καβάλα στο ένα μουλάρι. Το άλλο φορτωμένο με καπνό. Για μια στιγμή το μουλάρι που ήταν καβάλα δεν προχωρούσε. Έκανε συνέχεια ένα φρε!

Ντε! ντε! αυτός, αλλά πουθενά να κάνει βήμα. Τα ζώα τη νύχτα βλέπουν, ακούν και οσφραίνονται καλά. Κατάλαβε, αλλά δεν ήξερε αν είναι αστυνομία ή κλέφτες. Πρώτη του δουλειά να ξεφορτώσει το καπνό, παραμερίζοντάς το από το δρόμο και κρυβοντάς το σε φουντωτό μέρος. Ακούει τη λέξη αλτ!

— Τι είστε, βρε παιδιά; Εγώ είμαι, ο Ζάζαλος, ο λαδάς. Πάω στα λαδοχώρια για λάδι.

— Το καπνό θέλουμε που έχεις φορτωμένο.

— Ποιο καπνό; Καλάθες αδειανές έχω και ασκιά για λάδι.

Ερεύνησαν, μα ο κόπος μάταιος. «Κακώς μας πληροφορήσαν» είπαν και έφυγαν. Σαν πήρε η μέρα γύρισε, το φόρτωσε και «το καλό το παλικάρι ξέρει κι άλλο μονοπάτι».

Αφού πωλούσε το καπνό στους ανθρώπους που τον είχαν παραγγείλει, φόρτωνε το καινούργιο εμπόρευμα και, γυρνώντας τα χωριά με τη σειρά, έβαζε τη μεγάλη φωνάρα: Λάδι, καλό λάδι, ο λαδάς! Αμέσως οι γυναίκες με τις γαράφες τις μισοκάρες στις αργαλίσες τσάντες (σπάνια έπαιρνε καμιά εχούμενη γυναίκα με πλόσκα), γέμιζαν την πλατεία του χωριού. Στο κάθε χωριό είχε και από έναν φίλο για γύρισμα ο λαδάς Ζάζαλος. Στο χωριό μου είχε για διανυκτέρευση το σπίτι του γείτονά μου Δημ. Δάλλου, χρόνια αρτεργάτη στα Γιάννινα και καλού νοικοκύρη.

Μέρα ή νύχτα, χειμώνα-καλοκαίρι, ο θόρυβος από τα πέταλα των μουλαριών ξεσήκωνε τα σκυλιά της γειτονιάς και του χωριού και όλοι έλεγαν: Α, ήρθε ο Ζάζαλος!

ΧΡ. ΠΛΑΤΩΝΑΣ

ΤΙΜΗ ΣΤΟΝ ΑΕΙΜΝΗΣΤΟ ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ ΒΛΑΧΟ

Την 3η Απριλίου η ΕΗΜ τίμησε (στην αίθουσα του Πνευματικού της Κέντρου) τον Ηπειρώτη ιεράρχη (από Ρουσιά Πωγωνίου) αοίδιμο ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ ΒΛΑΧΟ για τη μεγάλη εκκλησιαστική, εθνική και κοινωνική Του δράση, με την ευκαιρία συμπλήρωσης 40 χρόνων από το θάνατό Του.

Στην αρχή προλόγισε ο πρόεδρος της ΕΗΜ κ. Θεόδωρος Γεωργιάδης (τ. βουλευτής Ιωαννίνων) και έπειτα μίλησε για την προσωπικότητα, τη ζωή και το έργο του Ηπειρώτη αγωνιστή ιεράρχη ο κ. Νικόλαος Υφαντής (Βελλαίτης), συνταξιούχος φιλόλογος με πλούσιο συγγραφικό έργο και γραμματέας της ΕΗΜ.

Ο μεγάλος ιεράρχης ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΒΛΑΧΟΣ σπούδασε στη Μεγάλη του Γένους Σχολή και στη Θεολογική Σχολή Χάλκης. Διετέλεσε μητροπολίτης Βελλάς και Κονίτης και Ιωαννίνων. Ίδρυσε το Ιεροδιδασκαλείο Βελλάς, απ' όπου αποφοίτησαν ιερείς και δάσκαλοι. Ο αγωνιστής ιεράρχης είναι γνωστός για τους εθνικούς αγώνες Του κατά την περίοδο του Μακεδονικού Αγώνα και αργότερα, το 1914, πρωτοστάτησε για την Αυτονομία της πολυβασανισμένης Β. Ηπείρου.

Ο ακούραστος ιεράρχης με τον ασίγηστο πόθο για την εκκλησία και την πατρίδα εξελέγη το 1949 αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος και έδωσε λύσεις σε πολλά εκκλησιαστικά, εθνικά και κοινωνικά προβλήματα. Ακόμα είναι γνωστοί οι εθνικοί Του αγώνες για την απελευθέρωση της τουρκοκρατούμενης Κύπρου, που ήταν ελληνική από τα βάθη των αιώνων, το γνωστό νησί της ελληνικής θεάς Αφροδίτης.

Μετά την επιτυχημένη ομιλία έγιναν τα αποκαλυπτήρια (από τον εκπρόσωπο του μητροπολίτη Ιωαννίνων π. Πορφύριο) της προτομής του αείμνηστου ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ ΒΛΑΧΟΥ, που φιλοτέχνησε ο γνωστός Γιαννιώτης γλύπτης κ. Παύλος Βρέλλης.

Την εκδήλωση αυτή (που σημείωσε εξαιρετική επιτυχία) παρακολούθησαν εκτός των άλλων: Ο εκπρόσωπος του μητροπολίτη Ιωαννίνων π. Πορφύριος, ο σεβασμιώτατος μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτης ΑΝΔΡΕΑΣ, ο στρατηγός 8ης μεραρχίας, ο επιθεωρητής Αστυνομίας Ηπείρου, ο δήμαρχος κ. Ελ. Γκλίνας, δικαστικοί και πρόεδροι διαφόρων φορέων, ο γνωστός καθηγητής κ. Αδαμάντιος Κασσιούμης, ο τ. υφυπουργός κ. Ανέστης Λώρας (Βελλαίτης). Επίσης οι Βελλαίτες κ.κ. Αναστάσιος Μπίγγος (σχολικός σύμβουλος Β/θμιας Εκπ/σης), Ικάρος Τσιάγκης (δ/ντής Α/θμιας Εκπ/σης), Γρηγόριος Μούλιας (προϊστάμενος Γραφείου Α/θμιας Εκπ/σης). Ακόμα γυμνασιάρχες, λυκειάρχες, καθηγητές, δάσκαλοι και πολὺς κόσμος.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΠΙΓΓΟΣ

ΑΠΟ «Τ' ΑΝΟΙΧΤΑ»

Ο κρυφός πόνος της μάνας

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΠΑΠΑΓΓΕΛΗ

Γράφω την ιστορία με την πέτρα, μια πέτρα που την καθαγίασε και την άγιασε ο πόνος της μάνας. Μου την είπε η τελευταία από τις πέντε κόρες της Αναστασίας, η Βασιλική, η μικρότερη αδερφή του Τάκη που χάθηκε στη Φραγκιά. Γιαγιά κι αυτή τώρα μ' αγγόνια, ήρθε επίτηδες στο σπίτι μου για να μου πει την ιστορία της πέτρας, προχτές που πήγα στο χωριό.

Όταν ξεκίναγε τον Τάκη για τα ξένα η Αναστάσινα, κίνησαν με τα πόδια απ' τα Κούρεντα για τα Γιάννινα. Δεν ήταν δρόμος γι' αυτοκίνητα ετότες. Απ' το Μεγαλόγγο πέρναε ο δρόμος, αλλά πολλοί άφηναν το δρόμο του Μεγαλόγγο κι έρχονταν απ' το δρόμο που περνάει απάνω στο βουνό από τον «Κούκου το Λιθάρι», γιατί κάπου ακούονταν κλέφτες στο Μεγαλόγγο. Εκεί στην κορφή απ' το βουνό κάθισε για λίγο η Αναστάσινα με το μοναχό της, τον Τάκη της. Εκεί της ορκίστηκε ο Τάκης της πως θα γυρίσει γρήγορα, πως πάντα το μυαλό του θα το

έχει πίσω στη μάνα του, στους γονέους του και στις αδερφές του, στο σπίτι του και στα μπαξέδια του. Σε μια κοινή πέτρα, μια μεγάλη πέτρα κάτω απ' το βράχο που λέγεται τον «Κούκου το Λιθάρι» κάθισε και κουβεντιάσε η Μάνα με το παιδί. Τη σημάδεψε καλά την πέτρα η μάνα.

Και τον έφερε στα Γιάννινα τον Τάκη και τον κίνησε για τα ξένα, τα μακρινά και αγνώστα.

Υστερα από πολλά χρόνια ξαναπέρασε η Αναστάσινα απ' το ίδιο μέρος. Ερχόνταν εδώ στα Γιάννινα μαζί με τη μικρότερη απ' τις πέντε κόρες της. Στην ίδια πέτρα κάθισαν να ξεκουραστούν.

Εδώγια καθήσαμε με τον Τάκη όταν τον ξεκίναγα για τα ξένα, είπε με σκοτεινό μάτι η μάνα στη θγατέρα.

Κάμποση ώρα καθήσανε σιωπηλές, αλλά όταν τις είπε η Βασιλική να συνεχίσουν το δρόμο τους η μάνα αποκουπήθηκε. Ρίχτηκε κι αγκάλιασε την πέτρα κι έμπηξε κακό σκουσινό και δεν εννοούσε με κανέναν τρόπο να ξεκολλήσει! Πρώτη φορά έβλεπε τη σκληρή μάνα της η Βασιλική να κάνει έτσι.

Με το στανιό, σβάρα την πήρα, γιατρέ μου, για να φύγουμε από 'κει, μου είπε η Βασιλική...

ΑΝΑΣΤ. ΠΑΠΑΓΓΕΛΗΣ

ΠΑΣΧΑ ΒΡΟΧΕΡΟ

Παρά τις βροχούλες και το κρύο (ψιλοχιόνισε κιόλας), γιορτάστηκαν όμορφα με τον συνήθη παραδοσιακό τρόπο οι ημέρες της Πασχαλιάς στα χωριά μας.

Δυστυχώς, περιορισμένος ήταν ο αριθμός των συμπατριωτών του εξωτερικού και του εσωτερικού, που ήρθαν εφέτος στη γενέτειρα για το Πάσχα.

* ΑΦΙΞΕΙΣ *

* Επανήλθαν από τη Ν. Αφρική (Ποζιάνοι) η κα Αλέκα και ο κ. Αλέκος Αέλιος.
* Γύρισε από τη Ρουμανία η κα Ελένη Μπουλάκη.
* Επέστρεψε από τη Γαλλία ο κ. Βασίλειος Βόβολης.
* Ήρθε από τον Καναδά η κυρία Βάσω Βαζάλη.
* Αφώθησαν από το Βέλγιο για να διέλθουν τις εορτές του Πάσχα στην πατρίδα ο εστιάτορας κ. Σπ. Καββαδίας, η σύζυγός του κα Αγγελική (εκ Λύγγου), το γένος Γ. Γεωργίου) και η κόρη τους δεσπ. Στεφανία Καββαδία.
* Ομοίως ο κ. Γιώργος, η κ. Ευδοξία (το γένος Γ. Γεωργίου επίσης) και ο γιος τους κ. Δημήτρης Πεππής, που πέρασαν τις γιορτές στο Λύγγου.
Καλωσόρισαν.

* ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ *

* Ξαναφύγαν για την Ιταλία ο κ. Βασίλης Στ. Λάμπρου.
* Αναχωρεί από την Πάτρα για τον Καναδά ο κ. Παύλος Βαζάλης.
* Έφυγαν για τη Ρωσία οι κύριοι Κώστας Αποστολίδης και Αλέκος Κοσιμάς.
* Έφυγε πάλι για τη Βουλγαρία η δεσπ. Ματίνα Δ. Μητροπούλου.
* Στις 28-4-96 ξαναφύγαν για τη Γερμανία ο κ. Χριστόφορος Πάκος.
* Αναχώρησε και πάλι για τη Βουλγαρία ο κ. Ιωάννης Αν. Μπίγγος.
* Έφυγε για τη Γερμανία η κυρία Αγγελική Ν. Γκρέμιν.
Καλή επάνοδο.

* ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ *

* Η Δραμεσίτισσα και Κωνσταντίνια Κ. Παπαδιαμάντη απέκτησε αγόρι.
* Η κυρία Δήμητρα και ο Ψηνιώτης κ. Αλέξανδρος Β. Παπασίγης έγιναν στα Ρόδο γεννοπαίσι, πρώτου βλαστού της οικογένειας.
* Ο κ. Νικόλαος και η κα Βασίλεια Ακριβή (το γένος Πέτρον Σταύρου) έγιναν γονείς κοριτσιού, πρώτου βλαστού της οικογένειάς τους.
Να ζήσουν εκατόχρονα με υγεία τα νεογέννητα.

* ΓΑΜΟΙ *

* Την Δευτέρα του Πάσχα 15 Απριλίου 1996, έγιναν οι γάμοι της Δραμεσίτισσας Ευαγγελίας Λεων. Βασιλείου μετά τον εκ Κωνσταντίας καταγόμενου Γεωργίου Αλεξ. Κοσιμά στην εκκλησία της Περιβλέπτου Ιωαννίνων. Το μυστήριο τέλεσε ο αρχιμανδρίτης Εφραίμ, ο εφημέριος πατήρ Ανδρέας και ο συνταξιούχος εκ Δραμεσίων ιερέυς μας Βασίλειος Παπαδιαμάντης.
Παρόντες και ευχρήσαν μακροχρόνιοι και καλούς απογόνους στο νέο ζευγάρι οι συγγενείς, χωριανόι μας και φίλοι εξ άλλων χωριών της περιοχής.
Τους συγχαιρούμε και τους ευχόμαστε μόνι ανθοσπαστο και ευτυχία.

ΚΩΝ. ΓΚΟΛΑΣ

* Την ίδια ημέρα, δηλαδή την Δευτέρα του Πάσχα 15 Απριλίου και με μίας ώρας διαφορά, έγιναν στην εκκλησία της Αγίας Μαρίνης Ιωαννίνων οι γάμοι του συγχωριανού μας Κωνσταντίνου Θεοδ. Τόλη μετά της Ιωάννας Βασ. Νίκα. Αν και το μυστήριο τον στέφειν έγινε μόνον με μίας ώρας διαφορά (ο πρώτος στις 6 μ.μ. και ο δεύτερος στις 7 μ.μ.), πολλοί χωριανοί καθώς

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

* ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ *

* Στον αγιασμένο μας ανειψίο Γιάννη Β. Παπατά, που πύγχε στις εξετάσεις υποψηφίου συμβολαιογράφου Εφετείου Ιωαννίνων, διαβιβάζουμε τα θερμά μας συγχαρητήρια. Του ευχόμαστε καλή επιτυχία στα νέα του καθήκοντα και καλές δουλειές.
ΦΩΤΗΣ-ΚΑΤΙΝΑ ΤΑΤΣΗ
* Στην αγαπητή μας εκ Ψήνης Μαρία Β. Μόχου (το γένος Δημ. Σιώνη) διαβιβάζουμε θερμά συγχαρητήρια για τη λήψη του πτυχίου της αγγλικής γλώσσας. Επειδή συνεχίζει με Ισπανικά-Γερμανικά, της ευχόμαστε να πάρει και άλλα πτυχία. Ευχή, επίσης, απευθύνομε στην ανήλικη Μαρία να κάνει γρήγορα πραγματικότητα την πρόθεσή της για μεταπτυχιακές σπουδές στην Αγγλία.

ΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ
* Συγχαιρώ θερμά τον εξαιρετικό γιαντά (ειδικό παθολόγο) κ. Νικόλαο Ι. Κότση, που ανακηρύχθηκε επάξια διδάκτωρ της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.
Στο λαμπρό επιστήμονα κα υτέρωχο άνθρωπο κ. Κότση (Βελανίτη) εύχομαι ολόψυχα: «Και σε ανώτερα» και στην οικογένειά του και όλους τους συγγενείς του να τον καμαρώνουν.
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΠΗΤΟΣ

* ΘΑΝΑΤΟΙ *

* Τελευταία όλο και συχνότερα βλέπουμε να φεύγουν από τη ζωή άνθρωποι πολύ νέοι. Μεροίσι, μάλα, επάνο στο άνθος της ηλικίας. Άλλοι στο αποκορύφωμα της δημοτυχητικότητας, αφήνοντας πίσω τους δυσαναστατητικό κενό και υποχρεώσεις.
Κάθε φορά που πνύθιμα χτυπά η καρδιά, το μυαλό μας πηγαίνει σε αιωνόβιους ή, εν πάση περιπτώσει, σε άτομα που έχουν ζήσει, έχουν αποκτήσει παιδιά-εγγόνια-διογγόνια και κατά κάποιον τρόπο έχουν κλείσει τον κύκλο της ζωής τους. Όμως δε συμβαίνει πάντα αυτό. Κάβεται η ανάσα όταν αναπορούμε το δυσάρεστο γεγονός κάποιο νέον ανθρώπου. Έτσι έγινε και την Κυριακή των Βαΐων. Ήχησε λυπηρτά η καρδιά του Ελευθεροχωριού για να πληροφορηθεί συγγενείς, συγχωριανοί, φίλοι — ποιος να το πίστευε! — ότι ο Νίκος Χρηστίδης δε θα ξαναχάριζε στο χωριό του. Αψήρησε την τελευταία του πνοή στην αυλή του νεόδημιτου σπιτιού του, που με πολλούς κόπους και άλλον τόσον ιδιώτα έφτιαξε στη Βάχη Αττικής και το οποίο δεν πρόλαβε να χαρεί. Ο Θεός τον κάλεσε κοντά του!

Ο Νίκος Χρηστίδης, γιος του Γιάννη και της Λαμπρινής, γεννήθηκε στο Ελευθεροχώρι πριν από 49 χρόνια σε εποχή δύσκολη. Ο ματαμπατή-Γιάννης και η μάνα του Νίκου έκαναν το παν για να μεγαλώσουν τα 5 παιδιά τους. Επειδή, όμως, στον τόπο μας δεν υπήρχαν οι προϋποθέσεις για κάτι καλό, ο Νίκος έφυγε για την Ξενίτι. Μόλις τέλειωσε το Δημοτικό ξεκίνησε — όπως συνηθιζόταν, άλλωστε — προς ανεύρεση καλύτερης τύχης.
Σγά σγά, με μοναδικά όπλα για τον αγώνα της επιτυχίας την ευχή των δικών του και την εργατικότητα, τα κατάφερε. Διακρίθηκε σε όλους τους τομείς. Κατ' αρχήν, μαζί με την καθ' όλα αξιοπρεπή του Αλεξάνδρα, έφτιαξαν μια θαυμάσια οικογένεια. Απέκτησαν

* Την 4ην Μαρτίου η κ. Κωνσταντίνια Παπαδιαμάντη (σύζυγος του υιού του παπα-Τάκη Παπαδιαμάντη κ. Κοσιμά Παπαδιαμάντη, υπαλλήλου της ΔΕΗ), μετά το κοριτσάκι απέκτησε και χαριτωμένο αγοράκι.
Στους ευτυχείς γονείς Κοσιμά και Ντίνα και τους παππούδες εγκαρδίας ευχόμεθα να τους ζήσει.
ΚΩΝ.-ΑΓΑΛΙΑ ΓΚΟΛΑΣ

και (στη δύσκολη εποχή που ζούμε) ανέθεσαν σύμφωνα με τα δικά τους καλά πρότυπα τα 2 παιδιά τους. Εν συνεχεία όλοι μαζί με σύμπνοια, εργατικότητα και τιμότητα δημιούργησαν δική τους ανδύσα οικογενειακή επιχείρηση. Και τότε ήρθε το μοιραίο! Τότε που η επιχείρησή θα έδινε και άλλους καρπούς και ο εκλιπών συμπαιτριώτης θα απολάμβανε τους καρπούς των κόπων του, τη στιγμή που θα πάντρευε παιδιά και θα παραχωρούσε μέρος των δραστηριοτήτων σ' αυτά, χτύπησε η καμπάνα λυπηρτά και στις 30 Μαρτίου τον πήρε από την οικογένειά του και απ' όλους μας.
Η κηδεία του έγινε τη Δευτέρα εν μέσω κοσπετών και θρήνων και με τη συμμετοχή πολλών ατόμων (συγγενών, συντοπιτών και άλλων), που ήταν θλιμμένα για το χαμό του και το μεγάλο κενό που άφησε στην οικογένειά του και όλους τους δικούς του.
Θεωμά συλλυπούμαστε τη σύζυγο, τη μάνα, τα παιδιά, αδελφία και λοιπούς συγγενείς.
Αιωνία σου η μνήμη, Νίκο, και ελαφρύ το χόμη της Αττικής που σε σκέπασε.

Τ.Μ.
* Οικείοι, συγγενείς, Πολιγυριώτες, Γιαννιώτες, Δωδονοχωριείς, και πάρα πολλοί άλλοι συνδεδεμένοι στην τελευταία του κατοικία τον πρόφορα (56 ετών) αποβιώσαντα Πολιγυριώτη Σωκράτη Γ. Σιώλο, που πέθανε στις 31/3/96.
Η κηδεία του έγινε στο Μαγνείο Δωδοίνης, όπου οι εκατοντάδες συγγενείς-συμπαιτριώτες-φίλοι του απηύθυναν τον ύστατο χαίρετισμο στο Σωκράτη με έντονη θλίψη.
Επειδή για το ποιος ήταν ο αείμνηστος Σωκράτης μίλησε επισημειωδώς ο πρόεδρος της αδελφότητας του χωριού του κ. Αναστ. Μπίγγος, εμείς περιοριζόμαστε στο να καταχωρίσουμε τον επιχρίδιο του κ. Μπίγγου και να εκφράσουμε τα συλλυπητήρια στη σύζυγό του Ελένη, τα παιδιά του Παναγιώτα, Δημήτρη, Κώστα, Αθανασία, Θανάση, και αδελφά του Παναγιώτη, Βαγγέλη, Κώστα, Μαρία, Λαμπρινή και όλους τους δικούς του.
Ελαφρύ ας είναι το χόμη που τον σκέπασε και η μνήμη του αιωνία.

* Αγαπημένε μας και αξεχάστε Σωκράτη,
Έφυγες γρήγορα από την πρόσκαιρη αυτή ζωή, αφού έδωσες πραγματικά και άνιση μάχη και αφού προσπάθησες με κάθε τρόπο και μόχθο η ακούραστη σύζυγός σου, τα πονεμένα παιδιά σου και οι συγγενείς σου όλο αυτό το δύσκολο καιρό της φθονικής αρρώστιας σου.
Έφυγες νωρίς, άφησες τα εγκαίνια και πέταξες στα επουράνια ίσως γιατί «Ον οι Θεοί φιλούσι, αποθνήσκου νέος». Δούλεψες σκληρά και αρκετά χρόνια στην Ξενίτι στη μακρινή Γερμανία, αλλά και δημιουργήσες και βοήθησες την οικογένειά σου με τον καλύτερο τρόπο. Με νοσταλγία θυμόμαστε το όμορφο και ιστορικό χωριό μας και πολλές φορές (που συναντιόμασταν στα Γιάννινα) μιλούσαμε για τα παιδικά και μαθητικά μας χρόνια και τους δασκάλους μας.
Στη σύντομη και πολυκύματη ζωή σου ήσαν ταίμας και κοινωνικός, εργατικός και δημοτυχητικός, καλός επαγγελματίας (σαν μάγειρας πολλά χρόνια) και καλός οικογενειάρχης, έχοντας πάντα σαν λαμπρό παράδειγμα τους σεβαστούς γονείς σου, που με τόσες στερήσεις και αγάπη σε ανάθρε-

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Συνέχεια από την 2η σελ.

* Στις 7 Απριλίου απεβίωσε ο παππάς ο Πολιγυριώτης Ιωαννής Κασκάνης, ετών 84. Η σορός γαθο Θεό να σε αναστήσει και να σου δώσει ζωή και να χύσει βροχές και ζωντώνη από τα αγαπημένα σου παιδιά στο χωριό, στην Αγία Παρηγοριά στην περικραμένη Κυριακή του οποίου έγινε πάνδημη κηδεία-ταφή του. Αιωνία του η μνήμη.
Η εφημερίδα συλλυπείται τα παιδιά του παπα-Σπύρου, Βασίλη, Γιώργη, Ελευθερία και Σεβαστή, τα εγγόνια του και τους λοιπούς οικείους και δίδει το λόγο στον ταπεινό συνεργάτη της κ. Τάσο Μπίγγου, ο οποίος με τον εκφραστικό επιχρίδιο (που καταχωρείται επ' ουδενί) αναγράφει την προσοχή του εκλιπόντος καλού συμπαιτριού μας:
Και πάλι χτύπησε λυπηρτά η καμπάνα του χωριού μας. Ο σεβαστός μας ματαμπατή-Νάκος έφυγε από κοντά μας και αναπαύεται στην αιωνιότητα «ένθα οικ' έσσι πόσις, ου λήθη, ου στεναγμός, αλλά ζωή απείριστος».
Έφυγε σε βαθιά γεράματα και ήταν στα πόδια του και σχεδόν μέχρι πέφτι αγκαλιόταν με την παρηγοριά και άλλες αγροτικές δουλειές. Όσοι φορές τον συναντούσα εδώ στο χωριό με ρωτούσε επιμονή για τα παιδιά του στα Γιάννινα και μιλούσαμε αρκετή ώρα λέγοντας τα δικά μας, γιατί τόσα χρόνια ήμουν σχεδόν γέροντες και ποτέ δεν ψυχραθήκαμε, υπήρχε αλληλεγγύη και αρμονική συνεργασία.
Ήταν πολύ ήπιος και αγαπητός και πολύ εργατικός. Βοήθησε όσο μπορούσε για την καλύτερη αποκατάσταση των δραστηριοτήτων των παιδιών μας με την αξιοπρεπή Κωνσταντίνια. Σε δύσκολους καιρούς και με πολεμική οικογένεια και με υπεράνθρωπο προσπάθειες αγωνιζόταν πάντα για το καλύτερο. Τα παιδιά του άποκαταστήσανε και προσέκοσαν τον πρόγονό τους όσο μπορούσαν και είναι αξιοπρεπή γ' αυτού, έφτιαξαν το καθήκον του. Ηλικία τελευταία τον είχαν κοντά τους ο Γιάννης και η Βασίλεια, αλλά ο αξεχάστος ματαμπατή-Νάκος νοσταλγούσε το χωριό που υπερασπίστηκε.
Σε βαθιά μάχη ματαμπατή-Νάκο, ήσαν από τους πρώτους που προσπάθησαν να αναστήσει τον Παναγίο Θεό να σε αναστήσει, σε χώρα ζώοντων και να χύσει βροχές και ζωντώνη από τα αγαπημένα σου παιδιά στο χωριό μας.
Αληθινά ματαμπατή-Νάκο, ελαφρύ σου είναι το ευδοκαστό ποτό, που όπως έλεγες. Έφυγες από το δρόμο — καθώς ήσαν πάντα — ήταν πάντα στο δρόμο — ήταν πάντα για όλους. Όλοι σπασίνομε ένα ποτήρι νερό, ένα ποτήρι καφέ. Και ο ματαμπατή-Γιάννης και η Βασίλεια, όπως και οι άλλοι, δεν πρόλαβαν, όμως, να σου πουν πολλά πράγματα απ' όλα αυτά που σκέφτονταν και σου έλεγαν οδύνη. Χτύπησε η καμπάνα σου, ενώ είχες την επάρατη νόσο, ενώ είχες την υγεία σου.
Απ' αυτές τις στιγμές συλλυπούμαστε θερμά τη γυναίκα σου Βασίλεια, τα παιδιά του Βασίλη, τον υιό σου Κώστα, Μισέλ, Μαρίν, τα εγγόνια σου και όλους τους δικούς σου. Ελαφρύ σου είναι το χόμη που τον σκέπασε. Αιωνία του η μνήμη.

ΑΝΑΣΤ. ΜΠΗΤΟΣ
* Την Τετάρτη 3 Απριλίου πέθανε από τον καρκίνο ο καλός μας ταπεινός κατοικιστής της Χίνιας, ο Ιωάννης Δουβράλης, έχασε τη μάχη με τον κακοεχόμενο καρκίνο.

Εφυγε σε βαθιά γεράματα και ήταν στα πόδια του και σχεδόν μέχρι πέφτι αγκαλιόταν με την παρηγοριά και άλλες αγροτικές δουλειές. Όσοι φορές τον συναντούσα εδώ στο χωριό με ρωτούσε επιμονή για τα παιδιά του στα Γιάννινα και μιλούσαμε αρκετή ώρα λέγοντας τα δικά μας, γιατί τόσα χρόνια ήμουν σχεδόν γέροντες και ποτέ δεν ψυχραθήκαμε, υπήρχε αλληλεγγύη και αρμονική συνεργασία.
Ήταν πολύ ήπιος και αγαπητός και πολύ εργατικός. Βοήθησε όσο μπορούσε για την καλύτερη αποκατάσταση των δραστηριοτήτων των παιδιών μας με την αξιοπρεπή Κωνσταντίνια. Σε δύσκολους καιρούς και με πολεμική οικογένεια και με υπεράνθρωπο προσπάθειες αγωνιζόταν πάντα για το καλύτερο. Τα παιδιά του άποκαταστήσανε και προσέκοσαν τον πρόγονό τους όσο μπορούσαν και είναι αξιοπρεπή γ' αυτού, έφτιαξαν το καθήκον του. Ηλικία τελευταία τον είχαν κοντά τους ο Γιάννης και η Βασίλεια, αλλά ο αξεχάστος ματαμπατή-Νάκος νοσταλγούσε το χωριό που υπερασπίστηκε.
Σε βαθιά μάχη ματαμπατή-Νάκο, ήσαν από τους πρώτους που προσπάθησαν να αναστήσει τον Παναγίο Θεό να σε αναστήσει, σε χώρα ζώοντων και να χύσει βροχές και ζωντόνη από τα αγαπημένα σου παιδιά στο χωριό μας.
Αληθινά ματαμπατή-Νάκο, ελαφρύ σου είναι το ευδοκαστό ποτό, που όπως έλεγες. Έφυγες από το δρόμο — καθώς ήσαν πάντα — ήταν πάντα στο δρόμο — ήταν πάντα για όλους. Όλοι σπασίνομε ένα ποτήρι νερό, ένα ποτήρι καφέ. Και ο ματαμπατή-Γιάννης και η Βασίλεια, όπως και οι άλλοι, δεν πρόλαβαν, όμως, να σου πουν πολλά πράγματα απ' όλα αυτά που σκέφτονταν και σου έλεγαν οδύνη. Χτύπησε η καμπάνα σου, ενώ είχες την επάρατη νόσο, ενώ είχες την υγεία σου.
Απ' αυτές τις στιγμές συλλυπούμαστε θερμά τη γυναίκα σου Βασίλεια, τα παιδιά του Βασίλη, τον υιό σου Κώστα, Μισέλ, Μαρίν, τα εγγόνια σου και όλους τους δικούς σου. Ελαφρύ σου είναι το χόμη που τον σκέπασε. Αιωνία του η μνήμη.

ΑΝΑΣΤ. ΜΠΗΤΟΣ
* Την Τετάρτη 3 Απριλίου πέθανε από τον καρκίνο ο καλός μας ταπεινός κατοικιστής της Χίνιας, ο Ιωάννης Δουβράλης, έχασε τη μάχη με τον κακοεχόμενο καρκίνο.

Εφυγε σε βαθιά γεράματα και ήταν στα πόδια του και σχεδόν μέχρι πέφτι αγκαλιόταν με την παρηγοριά και άλλες αγροτικές δουλειές. Όσοι φορές τον συναντούσα εδώ στο χωριό με ρωτούσε επιμονή για τα παιδιά του στα Γιάννινα και μιλούσαμε αρκετή ώρα λέγοντας τα δικά μας, γιατί τόσα χρόνια ήμουν σχεδόν γέροντες και ποτέ δεν ψυχραθήκαμε, υπήρχε αλληλεγγύη και αρμονική συνεργασία.
Ήταν πολύ ήπιος και αγαπητός και πολύ εργατικός. Βοήθησε όσο μπορούσε για την καλύτερη αποκατάσταση των δραστηριοτήτων των παιδιών μας με την αξιοπρεπή Κωνσταντίνια. Σε δύσκολους καιρούς και με πολεμική οικογένεια και με υπεράνθρωπο προσπάθειες αγωνιζόταν πάντα για το καλύτερο. Τα παιδιά του άποκαταστήσανε και προσέκοσαν τον πρόγονό τους όσο μπορούσαν και είναι αξιοπρεπή γ' αυτού, έφτιαξαν το καθήκον του. Ηλικία τελευταία τον είχαν κοντά τους ο Γιάννης και η Βασίλεια, αλλά ο αξεχάστος ματαμπατή-Νάκος νοσταλγούσε το χωριό που υπερασπίστηκε.
Σε βαθιά μάχη ματαμπατή-Νάκο, ήσαν από τους πρώτους που προσπάθησαν να αναστήσει τον Παναγίο Θεό να σε αναστήσει, σε χώρα ζώοντων και να χύσει βροχές και ζωντόνη από τα αγαπημένα σου παιδιά στο χωριό μας.
Αληθινά ματαμπατή-Νάκο, ελαφρύ σου είναι το ευδοκαστό ποτό, που όπως έλεγες. Έφυγες από το δρόμο — καθώς ήσαν πάντα — ήταν πάντα στο δρόμο — ήταν πάντα για όλους. Όλοι σπασίνομε ένα ποτήρι νερό, ένα ποτήρι καφέ. Και ο ματαμπατή-Γιάννης και η Βασίλεια, όπως και οι άλλοι, δεν πρόλαβαν, όμως, να σου πουν πολλά πράγματα απ' όλα αυτά που σκέφτονταν και σου έλεγαν οδύνη. Χτύπησε η καμπάνα σου, ενώ είχες την επάρατη νόσο, ενώ είχες την υγεία σου.
Απ' αυτές τις στιγμές συλλυπούμαστε θερμά τη γυναίκα σου Βασίλεια, τα παιδιά του Βασίλη, τον υιό σου Κώστα, Μισέλ, Μαρίν, τα εγγόνια σου και όλους τους δικούς σου. Ελαφρύ σου είναι το χόμη που τον σκέπασε. Αιωνία του η μνήμη.

ΑΝΑΣΤ. ΜΠΗΤΟΣ
* Την Τετάρτη 3 Απριλίου πέθανε από τον καρκίνο ο καλός μας ταπεινός κατοικιστής της Χίνιας, ο Ιωάννης Δουβράλης, έχασε τη μάχη με τον κακοεχόμενο καρκίνο.

Εφυγε σε βαθιά γεράματα και ήταν στα πόδια του και σχεδόν μέχρι πέφτι αγκαλιόταν με την παρηγοριά και άλλες αγροτικές δουλειές. Όσοι φορές τον συναντούσα εδώ στο χωριό με ρωτούσε επιμονή για τα παιδιά του στα Γιάννινα και μιλούσαμε αρκετή ώρα λέγοντας τα δικά μας, γιατί τόσα χρόνια ήμουν σχεδόν γέροντες και ποτέ δεν ψυχραθήκαμε, υπήρχε αλληλεγγύη και αρμονική συνεργασία.
Ήταν πολύ ήπιος και αγαπητός και πολύ εργατικός. Βοήθησε όσο μπορούσε για την καλύτερη αποκατάσταση των δραστηριοτήτων των παιδιών μας με την αξιοπρεπή Κωνσταντίνια. Σε δύσκολους καιρούς και με πολεμική οικογένεια και με υπεράνθρωπο προσπάθειες αγωνιζόταν πάντα για το καλύτερο. Τα παιδιά του άποκαταστήσανε και προσέκοσαν τον πρόγονό τους όσο μπορούσαν και είναι αξιοπρεπή γ' αυτού, έφτιαξαν το καθήκον του. Ηλικία τελευταία τον είχαν κοντά τους ο Γιάννης και η Βασίλεια, αλλά ο αξεχάστος ματαμπατή-Νάκος νοσταλγούσε το χωριό που υπερασπίστηκε.
Σε βαθιά μάχη ματαμπατή-Νάκο, ήσαν από τους πρώτους που προσπάθησαν να αναστήσει τον Παναγίο Θεό να σε αναστήσει, σε χώρα ζώοντων και να χύσει βροχές και ζωντόνη από τα αγαπημένα σου παιδιά στο χωριό μας.
Αληθινά ματαμπατή-Νάκο, ελαφρύ σου είναι το ευδοκαστό ποτό, που όπως έλεγες. Έφυγες από το δρόμο — καθώς ήσαν πάντα — ήταν πάντα στο δρόμο — ήταν πάντα για όλους. Όλοι σπασίνομε ένα ποτήρι νερό, ένα ποτήρι καφέ. Και ο ματαμπατή-Γιάννης και η Βασίλεια, όπως και οι άλλοι, δεν πρόλαβαν, όμως, να σου πουν πολλά πράγματα απ' όλα αυτά που σκέφτονταν και σου έλεγαν οδύνη. Χτύπησε η καμπάνα σου, ενώ είχες την επάρατη νόσο, ενώ είχες την υγεία σου.
Απ' αυτές τις στιγμές συλλυπούμαστε θερμά τη γυναίκα σου Βασίλεια, τα παιδιά του Βασίλη, τον υιό σου Κώστα, Μισέλ, Μαρίν, τα εγγόνια σου και όλους τους δικούς σου. Ελαφρύ σου είναι το χόμη που τον σκέπασε. Αιωνία του η μνήμη.

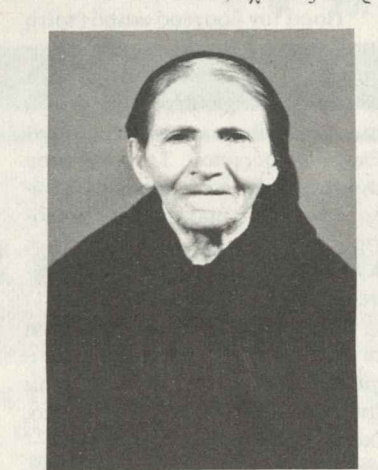
ΑΝΑΣΤ. ΜΠΗΤΟΣ
* Την Τετάρτη 3 Απριλίου πέθανε από τον καρκίνο ο καλός μας ταπεινός κατοικιστής της Χίνιας, ο Ιωάννης Δουβράλης, έχασε τη μάχη με τον κακοεχόμενο καρκίνο.

Εφυγε σε βαθιά γεράματα και ήταν στα πόδια του και σχεδόν μέχρι πέφτι αγκαλιόταν με την παρηγοριά και άλλες αγροτικές δουλειές. Όσοι φορές τον συναντούσα εδώ στο χωριό με ρωτούσε επιμονή για τα παιδιά του στα Γιάννινα και μιλούσαμε αρκετή ώρα λέγοντας τα δικά μας, γιατί τόσα χρόνια ήμουν σχεδόν γέροντες και ποτέ δεν ψυχραθήκαμε, υπήρχε αλληλεγγύη και αρμονική συνεργασία.
Ήταν πολύ ήπιος και αγαπητός και πολύ εργατικός. Βοήθησε όσο μπορούσε για την καλύτερη αποκατάσταση των δραστηριοτήτων των παιδιών μας με την αξιοπρεπή Κωνσταντίνια. Σε δύσκολους καιρούς και με πολεμική οικογένεια και με υπεράνθρωπο προσπάθειες αγωνιζόταν πάντα για το καλύτερο. Τα παιδιά του άποκαταστήσανε και προσέκοσαν τον πρόγονό τους όσο μπορούσαν και είναι αξιοπρεπή γ' αυτού, έφτιαξαν το καθήκον του. Ηλικία τελευταία τον είχαν κοντά τους ο Γιάννης και η Βασίλεια, αλλά ο αξεχάστος ματαμπατή-Νάκος νοσταλγούσε το χωριό που υπερασπίστηκε.
Σε βαθιά μάχη ματαμπατή-Νάκο, ήσαν από τους πρώτους που προσπάθησαν να αναστήσει τον Παναγίο Θεό να σε αναστήσει, σε χώρα ζώοντων και να χύσει βροχές και ζωντόνη από τα αγαπημένα σου παιδιά στο χωριό μας.
Αληθινά ματαμπατή-Νάκο, ελαφρύ σου είναι το ευδοκαστό ποτό, που όπως έλεγες. Έφυγες από το δρόμο — καθώς ήσαν πάντα — ήταν πάντα στο δρόμο — ήταν πάντα για όλους. Όλοι σπασίνομε ένα ποτήρι νερό, ένα ποτήρι καφέ. Και ο ματαμπατή-Γιάννης και η Βασίλεια, όπως και οι άλλοι, δεν πρόλαβαν, όμως, να σου πουν πολλά πράγματα απ' όλα αυτά που σκέφτονταν και σου έλεγαν οδύνη. Χτύπησε η καμπάνα σου, ενώ είχες την επάρατη νόσο, ενώ είχες την υγεία σου.
Απ' αυτές τις στιγμές συλλυπούμαστε θερμά τη γυναίκα σου Βασίλεια, τα παιδιά του Βασίλη, τον υιό σου Κώστα, Μισέλ, Μαρίν, τα εγγόνια σου και όλους τους δικούς σου. Ελαφρύ σου είναι το χόμη που τον σκέπασε. Αιωνία του η μνήμη.

ΑΝΑΣΤ. ΜΠΗΤΟΣ
* Την Τετάρτη 3 Απριλίου πέθανε από τον καρκίνο ο καλός μας ταπεινός κατοικιστής της Χίνιας, ο Ιωάννης Δουβράλης, έχασε τη μάχη με τον κακοεχόμενο καρκίνο.

Εφυγε σε βαθιά γεράματα και ήταν στα πόδια του και σχεδόν μέχρι πέφτι αγκαλιόταν με την παρηγοριά και άλλες αγροτικές δουλειές. Όσοι φορές τον συναντούσα εδώ στο χωριό με ρωτούσε επιμονή για τα παιδιά του στα Γιάννινα και μιλούσαμε αρκετή ώρα λέγοντας τα δικά μας, γιατί τόσα χρόνια ήμουν σχεδόν γέροντες και ποτέ δεν ψυχραθήκαμε, υπήρχε αλληλεγγύη και αρμονική συνεργασία.
Ήταν πολύ ήπιος και αγαπητός και πολύ εργατικός. Βοήθησε όσο μπορούσε για την καλύτερη αποκατάσταση των δραστηριοτήτων των παιδιών μας με την αξιοπρεπή Κωνσταντίνια. Σε δύσκολους καιρούς και με πολεμική οικογένεια και με υπεράνθρωπο προσπάθειες αγωνιζόταν πάντα για το καλύτερο. Τα παιδιά του άποκαταστήσανε και προσέκοσαν τον πρόγονό τους όσο μπορούσαν και είναι αξιοπρεπή γ' αυτού, έφτιαξαν το καθήκον του. Ηλικία τελευταία τον είχαν κοντά τους ο Γιάννης και η Βασίλεια, αλλά ο αξεχάστος ματαμπατή-Νάκος νοσταλγούσε το χωριό που υπερασπίστηκε.
Σε βαθιά μάχη ματαμπατή-Νάκο, ήσαν από τους πρώτους που προσπάθησαν να αναστήσει τον Παναγίο Θεό να σε αναστήσει, σε χώρα ζώοντων και να χύσει βροχές και ζωντόνη από τα αγαπημένα σου παιδιά στο χωριό μας.
Αληθινά ματαμπατή-Νάκο, ελαφρύ σου είναι το ευδοκαστό ποτό, που όπως έλεγες. Έφυγες από το δρόμο — καθώς ήσαν πάντα — ήταν πάντα στο δρόμο — ήταν πάντα για όλους. Όλοι σπασίνομε ένα ποτήρι νερό, ένα ποτήρι καφέ. Και ο ματαμπατή-Γιάννης και η Βασίλεια, όπως και οι άλλοι, δεν πρόλαβαν, όμως, να σου πουν πολλά πράγματα απ' όλα αυτά που σκέφτονταν και σου έλεγαν οδύνη. Χτύπησε η καμπάνα σου, ενώ είχες την επάρατη νόσο, ενώ είχες την υγεία σου.
Απ' αυτές τις στιγμές συλλυπούμαστε θερμά τη γυναίκα σου Βασίλεια, τα παιδιά του Βασίλη, τον υιό σου Κώστα, Μισέλ, Μαρίν, τα εγγόνια σου και όλους τους δικούς σου. Ελαφρύ σου είναι το χόμη που τον σκέπασε. Αιωνία του η μνήμη.

Δούμα, ο οποίος με την εργατικότητα και το καλό κομμάτι αποκατέστησε τις 5 αδελφές του.
Η αποθανούσα, έχοντας επαρκώς

κείς σωματικές δυνάμεις και πλήρη πνευματική διαίγεια, έκανε δουλειές μέχρι τις τελευταίες της ημέρες στο σπίτι του γιου της Λευτέρης και της νύφης της Ελένης, που και αυτοί προς τιμήν τους, την τίραζαν με το παρτσάτο.
Συλλυπούμαστε γιο, νύφη, κόρες, γαμπρούς, εγγόνια, αδελφά, ανήψια και γενικά, τους τόσους (είχε και τρισεγγόνια) απογόνους της.
Ελαφρύ το χόμη που τη σκέπασε και η μνήμη της αιωνία.

* Πασχαλιάνια η Αγία Αναστασία έχασε έναν ακόμη χωριανό. Πρόκειται για τον 81 ετών Μιχαήλ Παπατά (κατά κόσμον Μίχο Τσιόρβα). Έχασε τη μάχη για τη ζωή σε νοσοκομείο της πόλης των Ιωαννίνων.

Η κηδεία του έγινε στο χωριό μας και τον συνόδευσαν στην τελευταία του κατοικία τα παιδιά του Γρηγόρη, Σταμάτη, Λεωτέρης και Μήτσου, τα εγγόνια του, συγγενείς, χωριανοί, φίλοι και συμπαιτριώτες.
Τα συλλυπητήρια όλων είναι δεδομένα καθώς και η ευχή για αιωνία μνήμη.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΤΣΑΝΟΣ
* ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ *

* Διά το θλιβερό συμβάν του θανάτου του Ελευθεροχωριώτη Νικόλαου Χρηστίδου συλλυπούμεθα ειλικρινώς την σύζυγό του Αλεξάνδρα, τα παιδιά του, τη μάνα του και τα πεθερικά του Κώστα και Σταματία Θεοκυλλοπούλου, τους φίλους Κώστα και Ελένη Χρηστίδου και, γενικά, όλους τους οικείους του.
Ομοίως, ΔΗΜ. ΖΩΓΑΚΗ

* Διαβιβάζουμε μέσω της «Ψήνας» τα βαθιά και ειλικρινή συλλυπητήριά μας στην κ. Αθηνά Χρ. Σιώλου και τον κ. Δημ. Παπατά για τον εξ' ατυχήματος θάνατο του αδελφού τους, του πολύ αγαπητού μας Νίκου Ξεν. Παπατά. Συλλυπούμαστε και όλους τους άλλους δικούς του, που πόνεσαν για το χαμό του. Ο Θεός να τον αναπαύσει σε χώρα ζώντων.

ΥΠΟΙ ΑΝΔΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΒΑΣ. ΒΕΝΕΤΣΑΝΟΠΟΥΛΟΥ
* Για το θάνατο του χωριανού μας Σωκράτη Γ. Σιώλου, που τόσο νωρίς έφυγε από τη ζωή, η Αδελφότητα Πολιγυριωτών Αθηνών στέλνει τα θερμά της συλλυπητήρια στη σύζυγό του, τα παιδιά, τα αδελφά και όλους τους συγγενείς του.
Ελαφρύ να είναι το χόμη που τον σκεπάζει και η μνήμη του αιωνία.

Ο πρόεδρος ΒΑΣ. ΚΟΝΤΟΛΗΜΟΣ
Ο γεν. γραμματέας ΛΑΜΠΡΟΣ ΤΣΙΑΛΗΣ
* Για το θάνατο του θείου μας Ιωάννου Κασκάνη (εκ Πολιγύρου) συλλυπούμαστε τα ελαφρά μας παπα-Σπύρο, Βασίλη, Γιώργη, Ελευθερία και Σεβαστή, τα εγγόνια του και όλους τους δικούς του.

Ο πρόεδρος ΒΑΣ. ΚΟΝΤΟΛΗΜΟΣ
Ο γεν. γραμματέας ΛΑΜΠΡΟΣ ΤΣΙΑΛΗΣ
* Για το θάνατο του θείου μας Ιωάννου Κασκάνη (εκ Πολιγύρου) συλλυπούμαστε τα ελαφρά μας παπα-Σπύρο, Βασίλη, Γιώργη, Ελευθερία και Σεβαστή, τα εγγόνια του και όλους τους δικούς του.

Ο πρόεδρος ΒΑΣ. ΚΟΝΤΟΛΗΜΟΣ
Ο γεν. γραμματέας ΛΑΜΠΡΟΣ ΤΣΙΑΛΗΣ
* Για το θάνατο του θείου μας Ιωάννου Κασκάνη (εκ Πολιγύρου) συλλυπούμαστε τα ελαφρά μας παπα-Σπύρο, Βασίλη, Γιώργη, Ελευθερία και Σεβαστή, τα εγγόνια του και όλους τους δικούς του.

Ο Θεός να τον αναπαύσει. Πάνα θα τον θυμούμαστε.
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ-ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ-ΧΡΗΣΤΟΦΟΡΟΣ-ΣΠΥΡΟΣ-ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

* Για το χαμό του σεβαστού μου θείου Γιάννη Κασκάνη συλλυπούμαι τα παιδιά του-ελαφρά μου και όλους τους οικείους του. Ελαφρύ ας είναι το χόμη που τον κάλυψε και η μνήμη του αιωνία.
ΒΑΣΩ ΒΕΝΕΤΣΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

* Η Αδελφότητα Πολιγυριωτών Αθηνών για το θάνατο στις 10-3-96 της Λαμπρινής Γ. Τούλη συλλυπείται θερμά τα παιδιά της και όλους τους συγγενείς της. Ελαφρύ να είναι το χόμη που το Πολιγύρου που τη σκέπασε.
Ο πρόεδρος ΒΑΣ. ΚΟΝΤΟΛΗΜΟΣ
Ο γεν. γραμματέας ΛΑΜΠΡΟΣ ΤΣΙΑΛΗΣ

* Για το χαμό του σεβαστού μας Νικόλαου Παναγιωτοπούλου εκ Κωσταντίας διαβιβάζουμε μέσω της «ΨΗΝΑΣ» τα συλλυπητήριά μας σε όλους τους απογόνους του.
ΚΩΝ.-ΒΑΓΓΕΛΗ ΜΠΕΛΛΟΥ

* Συγγλονισμένοι από τον πρόφορο θάνατο του συγχωριανού και κοιμητόπου μας Νίκου Χρηστίδη, συλλυπούμαστε εκ βάθους καρδιάς τη γυναίκα του Αλεξάνδρα, τη μάνα, τα παιδιά, αδελφά και όλους τους συγγενείς του.
ΚΩΝ.-ΒΑΓΓΕΛΗ ΜΠΕΛΛΟΥ

* Για τον εξ' ατυχήματος θάνατο του Νίκου Ξεν. Παπατά συλλυπούμαστε την αδελφή του Αθηνά, τον αδελφό του Τάκη, τους άλλους δικούς του καθώς και τους συγχωριανούς του Ψηνιώτες που τόσο τον αγαπούσαν.
ΚΩΝ.-ΒΑΓΓΕΛΗ ΜΠΕΛΛΟΥ

* Το Δ.Σ. της Αδελφότητας Πολιγυριωτών Ιωαννίνων «Η ΑΓΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ» συλλυπείται θερμά όλους τους οικείους της αιωνόβιας Αθούλας Μ. Σιώλου που απεβίωσε πρόσφατα.
Για το Δ.Σ. Ο πρόεδρος ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΠΗΤΟΣ
Η γραμματέας ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΥ

* ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ *

ΜΟΣΠΙΝΙΩΤΙΚΑ

➤ Προ ημερών έγινε, επιτέλους, η κατεδάφιση του κτιρίου που κάποτε στεγαζόταν το τυροκομείο Λύγγου (Μοσπίνας). Κατεδαφίστηκε κατόπιν πρωτοβουλίας του συλλόγου για να γίνει στη θέση του κυλικείο. Ένα όνειρο πολλών ετών γίνεται πραγματικότητα. Για την κατεδάφιση και διάφορες τεχνικές εργασίες προσεφέρθησαν (εθελοντική εργασία) οι Στέφ. Στεφάνου, Τάκης Στεφάνου, Παν. Σιώνης, Χρόνης Τσίρος, Κων. Κόντος, Θωμάς Βακάλης και πολλοί άλλοι.

➤ Το έργο είναι αρκετά μεγάλο και η δαπάνη είναι εκατομμυρίων, γι' αυτό κάνουμε έκκληση στους απανταχού Μοσπινιώτες να βοηθήσουν. Ήδη την αρχή έκαναν ο Νίκος Βέργος με το ποσό των 50.000 δραχμών, η οικογένεια Χρ. Βακάλη και άλλοι, τα ονόματα των οποίων θα κάνουμε γνωστά σε επόμενα φύλλα της «Ψήνας». Η εταιρεία των αδελφών Λέφα έδωσε δωρεάν τα αδρανή υλικά.

Οφείλουμε ευχαριστίες πολλές στους παραπάνω.

➤ Τελειοποιήθηκε και το έργο που είχε αρχίσει στο χαγιάτι του Αγίου Μηνά με χρήματα, τα οποία συγκεντρώθηκαν —αντί στεφάνου— κατά την κηδεία της Νίτσας Σπ. Παπακώστα. Οι υπολειπόμενες εργασίες (αποπεράτωση) έγιναν με σεβαστό χρηματικό ποσό, που έστειλε από το Μόντρεαλ του Καναδά η Ελευθερία Βακάλη-Καραγιάννη στη μνήμη του αγαπημένου της συζύγου που τόσο γρήγορα έφυγε από τη ζωή. Την τεχνική εργασία την έκαναν δωρεάν ο Κώστας Κόντος και ο Θωμάς Βακάλης. Έγινε ένα θαυμάσιο έργο.

Εκ μέρους της εκκλησιαστικής επιτροπής και του συλλόγου απευθύνομε ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όλους και ο Άγιος Μηνάς πάντα βοηθός και αρωγός.

➤ Νέο, πολυτελέστατο κατάστημα ζαχαροπλαστικής έγινε στη λεωφόρο Ευτυχίδου 44 του Παγκρατίου. Λειτουργεί υπό τη διεύθυνση του Θόδωρου Δημ. Τσίρου και πρόκειται περί θυγατρικής επιχείρησης των μεγάλων ζαχαροπλαστείων ΤΣΙΡΟΥ του Καρέα Αθηνών. Καλές δουλειές.

➤ Η αγαπητή μας Έλενα Ηροδότου (το γένος Βασ. Γιαννοπούλου εκ Λύγγου), έπειτα από επιτυχείς σπουδές στο Πανεπιστήμιο Westu in Str. Sottwa FG του Λονδίνου, απέκτησε το πτυχίο B.S.G. Πέραν του πτυχίου η Έλενα προσφάτως παντρεύτηκε και έτσι ο κυπριακής καταγωγής σύζυγός της Ρόδος Ηροδότου είχε δύο χαρές. Τη χαρά τους δεν έκρυβαν και οι Κώστας και Θοδώρα, Βασίλης και πεθερικά της. Συγκινημένα ήταν και μέλη της ελληνικής παροικίας του Λονδίνου.

Στα συγχαρητήρια όλων προσθέτουμε και εμείς τα δικά μας. Ευχόμαστε από την πλευρά μας στην αγαπητή μας Έλενα και τον Ρόδο της, βίον ανθόσπαρτον και ευτυχή και κάθε επιτυχία στο μέλλον τους. Επίσης θερμά συγχαίρομε τους ευτυχισμένους γονείς τους.

ΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ

Νέα από Αγ. Αναστασία

✓ Έχουμε ηθική και πατριωτική υποχρέωση —έστω και λίγο καθυστερημένα— να κάνουμε γνωστό ότι ο γιος του χωριανού μας Κώστα Πασχάλη, ο Θόδωρος, άνοιξε κατάστημα δίσκων και κασετών στο κεντρικότερο σημείο της πόλης των Ιωαννίνων. Βρίσκεται ακριβώς κάτω από την κεντρική πλατεία (οδός Κουγκίου 4).

Ας το έχουν υπόψη τους οι συμπατριώτες μας, γενικά και ειδικότερα οι φιλόμουσοι και φιλοθεάμονες. Καλό είναι να υπάρχει αλληλοϋποστήριξη.

✓ Ο χωριανός μας τεχνικός του ΟΤΕ Περικλής Βασιλείου, ύστερα από 30ετή και πλέον πετυχημένη σταδιοδρομία, βγήκε στη σύνταξη. Αρκετά νέος, υγιής και με περίσσεια πνευματικών, ψυχικών και σωματικών δυνάμεων, σίγουρα μπορεί —και πρέπει— να προσφέρει υπηρεσίες στο ευρύ κοινωνικό σύνολο.

Του ευχόμαστε προσωπικά να χαρεί με υγεία ατομική και οικογενειακή τους καρπούς των κόπων του.

✓ Πάσχα 1996... Χριστούγεννα! Το φετινό Πάσχα θύμιζε περισσότερο Χριστούγεννα. Κρύο, βροχή, παγωνιά είχαν κατακλύσει το τοπίο. Άνθη πουθενά. Άνοιξιάτικες εργασίες καθόλου. Γενικά η μεγάλη του χριστιανισμού γιορτή εφέτος δε γιορτάστηκε με τον πατροπαράδοτο τρόπο. Ο περισσότερος κόσμος έμεινε στα μεγάλα αστικά κέντρα. Οι χορταριασμένες πλατείες των χωριών έμειναν έρημες. Ο οβελίας δε γυρίστηκε στη θράκα. Κοσμοαντάμωση δεν πραγματοποιήθηκε στο βαθμό που έπρεπε.

Ειδικά εδώ στα βόρεια και βορειοδυτικά της χώρας μας ο κόσμος αρκέστηκε σε σπιτικές συναντήσεις και γιορταστικές εκδηλώσεις.

✓ Βέβαια οι θείες λειτουργίες και πασχαλιάτικες ακολουθίες πραγματοποιήθηκαν ακόμη και στα γραφικά ξωκλήσια, όπως στην Αγία Παρασκευή, τον Άγιο Νικόλαο και την Παναγία του χωριού μας. Ο λίγος κόσμος άναψε και εκεί τις πασχαλιάτικες λαμπάδες, όπως έγινε και στις κεντρικές εκκλησίες.

Ευχή όλων του χρόνου καλύτερο Πάσχα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΤΣΑΝΟΣ

ΝΕΟΣ ΓΙΑΤΡΟΣ

Νέος γιατρός τοποθετήθηκε στο αγροτικό ιατρείο της Ψήνας. Είναι ο κ. Χαράλαμπος Πηλιχός. Τον καλωσορίζουμε.

Μικρά αλλά... ενδιαφέροντα

ΠΗΡΕ ΤΟ ΠΤΥΧΙΟ ΤΗΣ

Η Ψηνιώτισσα δεσποινίδα Μαρία Β. Μίχου έλαβε το πτυχίο της Αγγλικής Φιλολογίας.

Τη συγχαίρομε θερμά και της ευχόμαστε γρήγορο διορισμό και καλή σταδιοδρομία.

ΝΕΟΣ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ

Ο Κωστανιανίτης δικηγόρος κ. Ιωάννης Β. Παππάς έλαβε μέρος στις εξετάσεις που έγιναν στις 20 και 21 Μαρτίου 1996 και πέτυχε να γίνει συμβολαιογράφος του Εφετείου Ιωαννίνων. Ο νέος συντοπίτης συμβολαιογράφος στεγάζεται στο γραφείο του συνταξιούχου δικηγόρου συμβολαιογράφου πεθερού του κ. Παναγιώτη Ευθυμιάδη, που βρίσκεται στη γωνία των οδών Μιχ. Αγγέλου-Βλαχλίδου 9 στα Γιάννινα (τηλ. 73.554-26698).

Συγχαρητήρια και καλές δουλειές.

ΜΕΤΑΘΕΣΗ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ

Από μονάδα των Ιωαννίνων μετατέθηκε στη Ρόδο ο Κωστανιανίτης υπαξιωματικός του Υγειονομικού κ. Δημήτριος Φ. Τάτσης.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Η κοινότητα της Ψήνας κάνει γνωστό ότι δέχεται προσφορές (δημορρασία) για την ανάληψη της υποχρέωσης καλής διοργάνωσης του πανηγυριού του χωριού στις 15 Αυγούστου. Πληροφορίες παρέχονται στους ενδιαφερόμενους από τα τηλέφωνα 84.355 (κοινότητα) και 74.203 (πρόεδρος).

ΘΑΝΑΤΟΣ ΥΠΕΡΑΙΩΝΟΒΙΑΣ

Έφυγε τη Μεγ. Παρασκευή, αφού έφτασε στα 103 χρόνια της! Πρόκειται για την Πολυγυριώτισσα Ανθούλα Σιώλου, προσφιλή μητέρα του γνωστού στην περιοχή κ. Θεοδώρου Σιώλου (Θοδωρή Νίκου).

Η εκλιπούσα πιστεύεται ότι έφτασε σ' αυτή την ηλικία, επειδή έζησε κοντά σε φύση, ήταν ολιγαρκής και λιτοδίαιτη και είχε καλά γεράματα από τους δικούς της.

Αναμφισβήτητα πολλές πίκρες (οπωσδήποτε και χαρές) θα βίωσε η υπεραιώνια συντοπίτισσα στη μακρότατη ζωή της: πόλεμοι κ.ά.

Η κηδεία και η ταφή της έγιναν στην Αγία Κυριακή Πολυγύρου.

Τα συλλυπητήριά της εκφράζει η «Ψήνα» στους απογόνους της.

OMEGA OPTICS

Ο κ. Χρήστος Γ. Πεππής, διπλωματούχος οπτικός-οπτομέτρης, άνοιξε κατάστημα οπτικών με την ονομασία OMEGA OPTICS στη Δάφνη: Λεωφόρος Βουλιαγμένης 233, στάση πλατ. Καλοήρων (τηλ. 9714.683, fax 9714.683).

Ο κ. Πεππής —νέος με επιτυχείς σπουδές στις Βουξέλλες και με πτυχίο αντίστοιχο των σπουδών του— είναι γιος της συμπατριώτισσας από το Λύγγο κυρίας Ευδοξίας Γ. Γεωργίου Πεππής.

Στο μαγαζί του (κέντρο επαγγελματικών επαφών) μπορούν οι συντοπίτες μας και φίλοι τους να βρουν γυαλιά ηλίου και οράσεως της αρεσκείας τους, σκελετούς μεγάλης ποικιλίας και υψηλής αισθητικής, φακούς επαφής και φαθιές που έχει σχέση με την οπτική. Και, βέβαια, σωστές οδηγίες και πρόθυμη εξυπηρέτηση.

Καλές δουλειές του ευχόμαστε.

ΠΑΤΡΟΠΑΡΑΔΟΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ

Γιορτή την Παρασκευή του Πάσχα στην Παναγία της Κωστανιανής. Ό,τι, δηλαδή, γίνεται κάθε χρόνο την ημέρα αυτή στο όμορφο εκκλησάκι του χωριού.

Παρά τον βροχερό καιρό (τρίτη συνεχόμενη χρονιά), αρκετός κόσμος πήγε εκεί, εκκλησιάστηκε και εν συνεχεία πήρε μέρος στο γλέντι που ακολούθησε με το συγκρότημα Θωμά Μπούρμπου. Το χορό (που στην αιχμή του τον χάλασε βροχούλα) ξεκίνησε, ο πρόεδρος της κοινότητας και τον συνέχισαν άλλοι, όπως λ.χ. οι πανταχού παρούσες οικογένειες των Γκαλντεμαίων.

Αυτό το πατροπαράδοτο γλέντι που γίνεται κάθε χρόνο στην Παναγία πρέπει να συνεχιστεί. Είναι μια ανεκτίμητη προσφορά στον τόπο, διότι —πέρα πολλά χρόνια τώρα— ενώνει τους ανθρώπους, τους αδελφοποιεί και τους συνδέει με τις ρίζες.

Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ

Έγινε κι εφέτος η γιορτή της Παναγίας στον ομώνυμο πανοραμικής θέας φανταστικό λόφο της Κωστανιανής την Παρασκευή 19-4-96.

Κατά τα πατροπαράδοτα έθιμα προηγήθηκε η κατανυκτική θεία λειτουργία και ύστερα το γλέντι με κλαρίνο. Της κομπανίας ηγείτο ο γραφικός και αισθητής Θωμάς Μπούρμπος με τραγουδιστή το χωριανό μας Βλάση Τσάλη, που είναι και το νέο αστέρι του δημοτικού τραγουδιού. Αρκετός σχετικά ο κόσμος παρά τις δυσμενείς καιρικές συνθήκες και το εργάσιμο της ημέρας στην πόλη των Ιωαννίνων όπου διαβιούν οι περισσότεροι χωριανοί και άλλοι συντοπίτες εκ των πέριξ χωριών.

Το έθιμο τηρήθηκε σχεδόν κατά γράμμα, δηλαδή ο κόσμος που παραβρέθηκε δεν το έβαλε κάτω. Γλέντισε, ταμπολόγησε από τα σπιτίσια εδέσματα που προσφέρθηκαν από τις νοικοκυρές και από αυτά που πρόχειρα έφτιαξε εκεί ο μπακάλης του χωριού Γιάννης Τσάλης.

Από εδώ πρέπει να ευχαριστήσουμε τη θαυμαστή προαιώνια παρουσία των Μοσπινιωτών. Είναι άξιο προβολής το ότι αυτοί οι άνθρωποι —εξχωριστά από όλους τους άλλους γύρω συντοπίτες— τιμούν κάθε χρόνο με την παρουσία τους αυτή τη γιορτή.

Σκαλίζοντας το παρελθόν, ανακαλύπτουμε ότι στα δύο χωριά (Κωστανιανη-Μοσπίνια) υπάρχει η πιο μεγάλη συγγένεια, σε σύγκριση με τα άλλα χωριά της περιοχής. Αυτό διαπιστώνεται την ώρα του ανταμώματος: Με θερμή αγκαλιάζει ο ένας τον άλλο.

Τέλος, όσοι βρεθήκαμε και πάλι σ' αυτή τη γιορτή-πανηγύρι, πολύ το ευχαρίστηθήκαμε. Ευχόμαστε σε όλους υγεία και του χρόνου να είμαστε εκεί με μεγαλύτερη συμμετοχή.

Ι. Σ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ

«Πούεσαι, μωρ' μάνα μ'»

Έφυγε για πάντα από κοντά μας στις αρχές του Μάρτη η συνυφάδα μου Γίτσα του Μήτρου Παντούλα σε ηλικία 88 ετών. Της συμπαραστάθηκαν στο νοσοκομείο όλοι οι δικοί της, αλλά το μοιραίο δεν το απέφυγε. Χάθηκε και στην τελευταία της κατοικία, στους Δραμεσούς τη συνοδήσαν οι 5 θυγατέρες της με τους γαμπρούς της, οι 2 γιοι της με τις νυφάδες της, τα εγγόνια, άλλα συγγενείς καθώς και οι χωριανοί.

Σε όλη της τη ζωή ήταν αειμνητή στις δουλειές του χωριού για να μεγαλώσει κι αποκαταστήσει τα παιδιά της. Και κουράστηκε, δε βάσταξε στην πρώτη μπόρα που τη βρήκε.

Πάντα θα θυμάμαι τη συνοδήδα μου Γίτσα για την προάφηση στην καλοσύνη της και ποτέ δεν θα ξεχάσω πως όσες φορές πήγα στο χωριό, μόλις μ' έβλεπε:

«πούεσαι, μωρ' μάνα μ'» φώναζε, άνοιγε την αγκαλιά της και μ' έσφιγγε σ' αυτή σαν νηπιακή αδελφή της. Το γέλιο δεν της έλειπε και όσες φορές έμεινα κοντά της, με περιποιόταν με τα παραπάνω. Η περιποίηση της αυτή θα μου μείνει αλησμόνητη. Ακόμα και όταν της τηλεφωνούσα:

«πούεσαι, μωρ' μάνα μ'» φώναζε μόλις άκουε τη φωνή μου, έπαινε μ' αγκαλιάσει κι ας ήμουν 500 χιλιόμετρα μακριά της! Και όταν ερχόταν στο σπίτι μου, έμερώναμε κουβεντιάζοντας, τόσο αδελφικά συνδεδεμένες γίναμε. Γι' αυτό, τώρα που έφυγε, μου φαίνεται πως έχασα μια απίστευτη αδελφή.

Την απέραντη καλοσύνη της δεν την έδειχνε μόνο προς εμένα, αλλά σε κάθε άνθρωπο που της ή ξένο, είμαι δε βέβαιη ότι σε όλη της τη ζωή άσχημη κουβέντα δεν ξεστόμισε για κανέναν ανθρώπο και όταν την αδικούσαν, τους αγαθής καρδιάς είχε.

Για την αγάπη, την προάφηση και την ανθρωπιά της πάντα θα θυμάμαι και θα αναζητώ τον απόηχο της φωνής της «πούεσαι, μωρ' μάνα μ'».

Ας είναι ελαφρύ το χέμα του αγαπημένου μας χωριού που τη σκέπασε και η ζωή της παραδίδεται για όλους. Αιώνια η μνήμη της.

ΣΟΦΙΑ ΘΑΝ. ΠΑΝΤΟΥΛΑ